

Nyári kalandok négy keréken Interjú az iskolabusszal

Második osztályba lépett az önkormányzatunk által üzemeltett Zirc Kistérség Többcélú Társulás iskolabusza. Az órarend nem sokat változott, továbbra is Lókút, Olaszfalu, Nagyesztergár a Bakony fővárosától, s vissza. Az önkormányzat nem profitál a keresztségben Iveco Daily nevet kapó járműből, viszont önköltségi jelleggel igénybe veheti bárki. A vakációról beszélgettünk, s mivel Daily úr olasz származású, kénytelen voltam egy tolmácsot igénybe venni, akit Bors Károlynak hívnak.

– Ne haragudjon, de beleolvastam az útinaplójába. Mondhatom, szép kis kalandokban volt része. Mi a legkedvesebb emléke erről a nyárról?

– Több is lenne, de ha mindenképpen ki kellene emelni egyet, akkor az a Zirci Országzászló Alapítvány által az Őrségbe szervezett kirándulás. Sok olyan helyen jártunk ezzel a nagyon jó kis csapattal, ahol a régi határok nyomait lehetett felfedezni. Ezek a múzeum- és templomlátogatások tetszettek a legjobban. Nekem a terep is jól feküdt, mert kevés volt a hegy és a domb, inkább síkságon kellett haladnom. Így kevesebbet is fogyasztottam.

– A nyári kaland tulajdonképpen június 25-én kezdődött, a zirci reformátusok budapesti útjával.

– Egy 15 fős baráti kört, vagy inkább református közösséget szállítottam. A Művészetek Palotájában van egy minden évben megrendezésre kerülő „református énekek” rendezvény. Csodálatos épület, még soha nem voltam ott. Maga az előadás este fél nyolckor kezdődött, s Pest ilyenkor gyönyörű látványosságot nyújt. A reformátusok később újra igénybe vettek, egy napot töltöttünk el Jásdon egy gyerekcsoporttal, akik többek között a Poós Vízimalmot nézték meg.

Daily úr az Őrségben (Fotó: Bors Károly)

Ahol többek között ilyen csodákat láthatott (Fotó: B. K.)

többen vannak ugyan, mint amennyi a kapacitásom (15 fő), de mivel rengeteg ruhát kell vinniük a fellépésekre, és felnőttek is kísérik a néptáncosokat, mindig szokott jönni egy vezető személygépkocsival. A nyár folyamán többször is vittem őket Balatonalmádiba, ahol a zenés fesztiválokra szerepeltek. Nagy sikert arattak. Emlékszem, egyszer az eső egy kicsit elmosta a fellépésüket, de abban az 5-10 percen belül meg tudták mozgatni a közönséget. És ha már a néptáncosoknál tartunk, hadd említsem meg a derцени Gyöngyösbokréta Néptáncgyűttest, amely itt volt a Betyárnapokon. Őket augusztus 9-én hoztam az ukrán határról, Beregsurányig kellett értük elmenni. Ez oda-vissza 750 kilométert jelent, ami azt jelenti, hogy az M3-as autópálya az elejétől a végéig ki lett használva. Kétszer is, hiszen 14-én szállítottam őket vissza. Beszéltem velük azóta, jól érezték magukat és kényelmesnek ítélték meg az utazást. Csupak egy általános iskolai osztálykirándulás célpontja volt, egész napos programmal: fürdőzés, napozás, homokvárépítés. A gazdát meg hívták ebédre, s nagyon jól érezték magukat. A visszajelzésekből ítélve jövőre is én viszem őket.

– A derceniek elérték?

– 19-en voltak, így egy személygépkocsi társaságában tettem meg az utat. A derceniek utazását az Erdélyi Baráti Kör Barótért Egyesület finanszírozta, kikalkulálva egy bizonyos összeget egy nagyobb busz bérletének töredékéért meg tudtuk valósítani.

– Ez volt eddig a leghosszabb útja?

– Ebben az évben ez volt a leghosszabb, egy héten 1500 kilométer. A tavalyi évben azonban volt egy baróti utazás 1700 kilométerrel. Eddig ez volt a legnagyobb távolság. Ekkor voltam a legmesszebb otthonomtól.

– Milyen vidék Kárpátalja, hogy tudná leírni pár szóval?

– Hegyes, dombos vidék, rengeteg a domb. Zöld, méregzöld, sötétzöld színű, túlevelű fenyőerdő mindenfelé, amerre a szem ellát. Nagyon tiszta levegő van, rengeteg kis falu követi egymást a főút mentén. Ez a közlekedési morál magyarságitól való eltérését eredményezi. Mivel falu falut követ, 50 kilométer per órában korlátozzák a sebességet, amelyet szigorúan ellenőriznek is traffipaxokkal. A táj jellemzésére az Ábel a rengetegben című regényből tudnék idézni egy képet: a nagy domb előtt van egy síkság, egy-két házzal. Természetesen faház, kerítéssel, s nagy szénaboglyák. Ha ezt valaki télen látja, csodaszép, nyáron pedig színekben pompázik. Ezt nem is lehet leírni, látni kell.

– A világvárossal ellentétben a magyar tengert már korábban is láthatta, hiszen a helyi futballklubnak vannak ellenfelei a Balaton partján.

– Visszatérve a világvárosra: milyen volt a közlekedés?

– Ha valaki nem járt még Budapesten, hallja a hírekben, hogy dugó dugó hátán. Ez valóban így van, viszont a korai órákban, 4 és 6 óra, illetve este tíz és hajnali négy óra között nagyon jól lehet közlekedni. Mivel az előadásra este került sor, legalább egy fél órával hamarabb hazaértünk. Az oda-útunk is kényelmes volt, a gazdám számolt a forgalommal. Kisméretű vagyok, erényem a fordulékonyaság és az erősség, úgy érzem, megálltam a helyemet a fővárosban.

– A gazdája részt vesz az utaztatott közönség programjain? Vagy együtt várakoznak?

– Eddig mindegyik közösség meghívta gazdát a programokra, ha fizetős volt a rendezvény, akkor baráti gesztusként mindig kapott jegyet. Bízunk benne, hogy ez a továbbiakban is megmarad.

– Június végén következett a Balaton part. Először a néptáncosokkal Balatonalmádi, majd egy csopaki kirándulás szerepelt a programban az útinapló szerint.

– Az „Égigérő Fa” Hagyományőrző Néptáncsoport is nagyon kedveli az általam nyújtott lehetőséget. Négy fővel

– A futballklub talán a legaktívabb bérlőm. Mentünk Ugodra, Ajkára, Ösküre, Tapolcára, tehát szinte bejártuk Veszprém megyét. Most csatlakoztak hozzájuk a zirci öregfiúk is, akik baráti mérkőzéseket szerveznek, és hódolnak a futballszenvedélyüknek. Ők is rám tették le a voksukat, már harmadszor fuvarozom őket.

– A focimeccseket meg szokta nézni?

– Természetesen, sőt valamikor izgulok is. Nem vagyok azért olyan nagy futballrajongó, de mivel velem jutottak el az adott helyszínre, egy kicsit a csapathoz tartozom én is. Szépen szerepelnek, ösztönzőleg mindig mondok a fiúknak, hogy ha nem nyertek, akkor legközelebb nem hozlak el benneteket.

– Ön részt vett Zirc város mindkét nagy rendezvényén, az egyiket már érintette is a derceniek említésével. A BULI-n milyen formában volt ott?

– A „BULI '91” Közhasznú Alapítvány támogatásával vittem fel néptáncosokat a tündéri domboldalba. Olaszfaluból indultunk, útközben felvettünk egy-két gyereket, szülőt, igazából ez csak egy ilyen kis rövid fuvar volt.

– Úgy tudom, hogy a BULI-t követően orvoshoz kellett mennie. Időnként rossz idő volt a rendezvényen, talán megfázott? Vagy elrontotta a gyomrát egy lángossal?

– Szerencsére nem volt gond az egészségi állapotommal, egy évi kontrollvizsgálaton kellett részt vennem. A vizsgálaton megállapították, hogy esztétikai, egészségügyi és higiéniai állapotom rendben van, folytathatom a munkát. Egy év múlva kell visszamennem újból.

– A Bakonyi Betyárnapokra nem csak határon túli néptáncgyűttest, hanem egy jurtát is hozott, ha jól tudom.

– Igen, a jurtát Székesfehérvár mellől, Sárszentmihályról, egy tanyáról hoztam. Nem volt könnyű, a legnagyobb elemei 3,5-4 méteres rudak voltak. Ezt egy kisebb autóra, mint amilyen a zirci városüzemeltetési kft-é, nem tudták volna feltenni, viszont a busz utasterének a hosszúsága 4 és fél méter, így az elemek elfértek az ülések alatt. A visszaszállítást ugyan már megoldották a szittyá lovasok, de remélem, nem hangzik nagyképűen, ha azt mondom, hogy nélkülem ez a program sem valósulhatott volna meg százszázalékosan.

– Pápa vissza-visszatérő állomás volt. Egyszer az öregfiúkkal, aztán a derceniekkal.

– A néptáncosok két dolog közül választhattak a testvérvárosi egyesületnek köszönhetően: balatoni utazás vagy pápai élményfürdőzés. Utóbbira szavaztak, séta, fagyaltevés szerepelt a programok között.

– Ezzel tulajdonképpen zárulnak a nyári kalandok. Hány kilométer van jelenleg Önben?

– Egy pillanat, előkeresem a menetlevelemet... Azt mondja: 24 045 kilométer van jelenleg bennem, ebből 800 már Zircre költözésem előtt megvolt, hiszen Olaszországból érkeztem.

– A mai napon vette kezdetét a tanév, Ön második osztályba lépett. Mennyivel lett több tavalyhoz képest az Iskolaársulás utazó gyerekeinek a száma?

– A pedagógusokkal egyeztetett statisztika alapján a tavalyi 36-os létszám kibővült 47-re, tehát durván az ötvenes határt súroljuk. Ez a 47 fő az olaszfalui, nagyesztergári és lókuti falvakból tevődik össze. Vannak közöttük első osztályosok, hetedikesek, nyolcadikosok, illetve most sok ötödik osztályos utasom lett. A legkihajlaltabb a délutáni Zirc-Lókút útvonalon vagyok. Olaszfalu és Zirc között szintén teljesen tele vagyok. Nagyesztergárra viszont már félig üresen megyek ki. Ott teszem le az utolsó gyerekeket, s ezzel végződik délutáni programom. Ha vannak különjáratú igények, azokat 8 és 14 óra között, illetve 16 óra után tudom teljesíteni. Reggel hatkor kelek, negyedóra alatt átfésül, kitisztít a gazdám. Fél hétkor indulunk, nyolc órára végzünk. A délutáni szállítás pedig kettő és négy óra között történik.

Szépítkezés a Városháza udvarán

- Az első napon megosztották kölcsönösen nyári élményeiket a gyerekekkel?
- A rövid időtartam alatt, amit eddig együtt töltöttünk, annyit tudtam megfigyelni, hogy vannak nagyon kedves gyerekek, akik már alig várták, hogy találkozhassanak velem. Magam is nagyon kedvelek egy-két diákot, mert barátságosak és szeretetreméltóak. Télapókor szaloncukorral ajándékoztuk meg egymást. Megosztottak egy-két nyári élményt egymással, de ez szerintem csak a töredéke annak az élménybeszámolónak, amelyre nyilván sor kerül az iskolában az első tanítási napon.
- Köszönöm a beszélgetést!
- Én köszönöm! – mondja Daily úr enyhe olasz akcentussal.

Arról nem beszélt Daily úr, hogy a gazdája a nyáron egyszer-egyszer megcsalta. Mi azonban lesben álltunk a Bakonyerdő mélyén is. Bors Károly önkormányzati buszsofőr a Dorbi sétavonaton fedélzetén

Kelemen Gábor